

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 1984 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 84

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 225

Κατάργηση αμοιβής εξετάστρων των εξωτερικών ιατρείων των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 13 του άρθρου 12 του Ν.Δ. 3796/1957 (ΦΕΚ 251/1957 τ. Α') «περί διαβαθμίσεως και εντάξεως προσωπικού κατέχοντος προσωρινάς θέσεις και άλλων τινών διατάξεων».

2. Τις διατάξεις του άρθρου 8 του Π. Δ/τος 574/1982 (ΦΕΚ. 104/1982 τ. Α') «περί ανακατανομής των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων».

3. Τη 266/1984 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

1. Η διάταξη του άρθρου 1 του Π. Δ/τος 542/1979 (ΦΕΚ 166/1979 τ. Α') «περί καθορισμού της αμοιβής των εξετάστρων των εξωτερικών ιατρείων των Νοσηλευτικών Ιδρυμάτων», σε ό,τι αφορά την καταβολή πενήντα (50) δραχμών, από τους προσερχομένους στα εξωτερικά ιατρεία των νοσηλευτικών ιδρυμάτων ασθενείς, για εξέταστρα και αλλαγές, καταργείται.

2. Η ισχύς του παρόντος Π. Δ/τος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Αθήνα, 8 Ιουνίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 226

Καθορισμός αριθμού δικαστικών λειτουργών που αποστέλλονται στην αλλοδαπή με εκπαιδευτική άδεια, για το εκπαιδευτικό έτος 1984—1985.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1) Τις διατάξεις του άρθρου 40 παρ. 3 του Ν.Δ. 962/1971, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 15 του Ν. 445/1976.

2) Του άρθρου 3 του Π.Δ. 574/1982, και

3) Την αριθ. 321/1984 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Δικαιοσύνης, αποφασίζουμε:

Άρθρο μόνο.

Ο αριθμός των δικαστικών λειτουργών που αποστέλλονται με εκπαιδευτική άδεια στην αλλοδαπή για το εκπαιδευτικό έτος 1984—1985, ορίζεται ως εξής:

1. Πάρεδροι ή Εισηγητές του Συμβουλίου της Επικρατείας σε 4.

2. Δικαστικοί Λειτουργοί των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων σε 15.

3. Δικαστικοί Λειτουργοί των διοικητικών δικαστηρίων σε 4.

Στον Υπουργό Δικαιοσύνης, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 8 Ιουνίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 227

Προϋποθέσεις χορήγησης σύνταξης αναπηρίας σε ασφαλισμένους του Ο.Γ.Α.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρ. 5 του Ν. 1287/1982 «για τη βελτίωση της ασφαλιστικής προστασίας που παρέχεται στους αγρότες από τον ΟΓΑ».

2. Γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΓΑ που διατυπώθηκε στην αριθ. 29/9.3.83 απόφασή του.

3. Τις αριθ. 487/83 και 225/84 γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά πρόταση του Υπουργού Κοιν. Ασφαλίσεων, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

Προϋποθέσεις χορήγησης σύνταξης αναπηρίας σε ασφαλισμένους.

1. Ο ασφαλισμένος του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων, έχει δικαίωμα για σύνταξη αναπηρίας από τον Οργανισμό αυτόν, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπό του, οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. Έχει γίνει ανίκανος για την άσκηση του συνηθισμένου βιοποριστικού επαγγέλματός του, που ασφαλίζει ο Ο.Γ.Α., σε ποσοστό τουλάχιστο 67%, από πάθηση ή βλάβη που κατά πρόβλεψη της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής θα διαρκέσει για τρία (3) τουλάχιστο χρόνια από τότε που υπέβαλε την αίτησή του για συνταξιοδότηση.

β. Η αναπηρία του, κατά την έννοια του προηγουμένου εδαφίου α έχει επέλθει μετά τη συμπλήρωση του 21ου έτους και προκειμένου περί εργατικού ατυχήματος, μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους και πριν από τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας του.

γ. Έχει απασχοληθεί, κατά κύριο βιοποριστικό επάγγελμα, σε εργασίες για τις οποίες τα πρόσωπα που τις ασκούν υπάγονται στην ασφάλιση του Ο.Γ.Α.:

αα. Πέντε (5) συνολικά χρόνια μέσα στα δέκα (10) τα προηγούμενα του έτους κατά το οποίο, σύμφωνα με τις σχετικές αποφάσεις των αρμοδίων Υγειονομικών Οργάνων, έγινε ανίκανος για εργασία σε ποσοστό 67%. Χρόνος πραγματικής απασχόλησης μετά την αναπηρία και μέχρι την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης υπολογίζεται για τη συμπλήρωση των παραπάνω χρονικών προϋποθέσεων. Σε περίπτωση που έχει διακόψει την απασχόλησή του πριν γίνει ανίκανος για εργασία, για να έχει δικαίωμα συνταξιοδότησης, πρέπει μέχρι την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης να διαμένει στον τόπο της απασχόλησής του και να μην έχει αλλάξει βιοποριστικό επάγγελμα.

Εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτές, μπορεί να πάρει σύνταξη αναπηρίας και αν ακόμη τις χρονικές προϋποθέσεις απασχόλησης, που ορίζονται πιο πάνω, τις έχει πριν από τη διακοπή της απασχόλησής του.

ββ. Για κείνους που έγιναν ανάπηροι από ατύχημα αρκεί απασχόληση και υπαγωγή στην ασφάλιση του ΟΓΑ το δωδεκάμηνο πριν από την ημερομηνία που έγινε το ατύχημα, αν δε το ατύχημα είναι εργατικό, αρκεί απασχόληση ενός τριμήνου όταν το ποσοστό αναπηρίας είναι 67% ή μιας μόνο ημέρας αν το ποσοστό αναπηρίας είναι 100%.

δ. Δεν έχει ασκήσει άλλο βιοποριστικό επάγγελμα από τότε που έγινε ανάπηρος μέχρι τότε που υπέβαλε την αίτησή του για συνταξιοδότηση.

ε. Δεν συνταξιοδοτείται από τον ΟΓΑ, για οποιοδήποτε λόγο ή άλλο φορέα ασφάλισης, κατά την έννοια του εδαφίου δ' της παρ. 1 του άρθρου 4 του Νόμου 4169/61, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά, καθώς και της παρ. 2 του άρθρου 6 του Νόμου 1287/1982.

στ. Δεν έχει γίνει ανάπηρος από πρόθεση ή εξαιτίας πλημμελήματος ή κακουργήματος που διέπραξε με πρόθεση και για το οποίο έχει καταδικαστεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση.

2. Στις περιπτώσεις γ και δ της προηγουμένης παραγράφου, η ευκαιριακή απασχόληση για μικρό χρονικό διάστημα σε άλλη εργασία, καθώς και η απασχόληση σε ελαφρές εργασίες δεν χαρακτηρίζονται ως αλλαγή επαγγέλματος και επομένως δεν αποτελούν εμπόδιο για τη συνταξιοδότηση.

Άρθρο 2.

Προϋποθέσεις συνταξιοδότησης προσώπων που έγιναν ανάπηρα πριν να ισχύσει ο Ν. 1287/82.

Πρόσωπα που άσκησαν επάγγελμα που υπάγεται στην ασφάλιση του ΟΓΑ και έγιναν ανάπηρα, κατά την έννοια της παρ. 1α του προηγούμενου άρθρου, πριν να ισχύσει ο Νόμος 1287/1982, έχουν δικαίωμα για σύνταξη αναπηρίας εφόσον:

α. Συντρέχουν οι προϋποθέσεις των εδαφίων β μέχρι και στ της παρ. 1 του προηγουμένου άρθρου.

β. Διαμένουν την πενταετία πριν από την υποβολή της αίτησης για σύνταξη στον τόπο που άσκησαν το επάγγελμα για το οποίο θα ασφαλίζονταν ή ασφαλίστηκαν στον ΟΓΑ ή σε Δήμο ή Κοινότητα με πληθυσμό μέχρι 5.000 κατοίκους σύμφωνα με τα στοιχεία της τελευταίας επίσημης απογραφής που ισχύει κάθε φορά.

Άρθρο 3.

Προϋποθέσεις συνταξιοδότησης αναπήρων παιδιών ασφαλισμένων ή συνταξιούχων του Ο.Γ.Α.

Το παιδί ασφαλισμένου ή συνταξιούχου του ΟΓΑ έχει δικαίωμα για σύνταξη αναπηρίας από τον Οργανισμό αυτόν, εφόσον συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α. Είναι από τη γέννησή του ή έγινε ή θα γίνει, πριν να συμπληρώσει τα 21 χρόνια της ηλικίας του, ανίκανο για εργασία, σε ποσοστό τουλάχιστον 67% από πάθηση ή βλάβη, που κατά πρόβλεψη θα διαρκέσει τρία (3) τουλάχιστον χρόνια μετά την υποβολή της αίτησης.

β. Έχει συμπληρώσει τα 18 χρόνια της ηλικίας του.

γ. Δεν έχει ασκήσει, από τότε που έγινε ανάπηρο μέχρι τότε που υπέβαλε την αίτηση για σύνταξη αναπηρίας, επάγγελμα, από το οποίο αντλούσε το βιοπορισμό του, αν δε πρόκειται για έγγαμο, εφόσον συντηρείται από εισοδήματα του ή της συζύγου, προερχόμενα από άσκηση επαγγέλματος που υπάγεται στην ασφάλιση του ΟΓΑ.

Βραχυχρόνια ευκαιριακή απασχόληση ή απασχόληση με το υπόλοιπο της ικανότητας δεν λογίζεται ως άσκηση επαγγέλματος κατά την παραπάνω έννοια.

δ. Έχει τις προϋποθέσεις των εδαφίων ε και στ της παρ. 1 του ανωτέρω άρθρου 1 αυτού του Δ/τος.

ε. Ο πατέρας του εφόσον βρίσκεται στη ζωή:

αα. Είναι συνταξιούχος του ΟΓΑ ή ασφαλισμένος του Οργανισμού αυτού τουλάχιστον όλη την τριετία πριν από την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης και

ββ. Δεν είναι συνταξιούχος άλλου ασφαλιστικού φορέα ούτε ήταν κατά την τελευταία πριν από την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης τριετία, παράλληλα ασφαλισμένος σε άλλο ασφαλιστικό φορέα εξαιτίας άσκησης άλλου επαγγέλματος.

στ. Αν ο πατέρας του έχει πεθάνει, πρέπει αυτός:

αα. Να ήταν συνταξιούχος του ΟΓΑ ή όλη την τελευταία πριν από το θάνατό του τριετία να ήταν ασφαλισμένος του ΟΓΑ ή να ασκούσε επάγγελμα για το οποίο θα υπαγόταν στην ασφάλιση του Οργανισμού τούτου και

ββ. Να μην ήταν συνταξιούχος άλλου ασφαλιστικού φορέα ούτε να ήταν κατά την τελευταία πριν από το θάνατό του τριετία παράλληλα ασφαλισμένος σε άλλο ασφαλιστικό φορέα εξαιτίας άσκησης άλλου επαγγέλματος.

ζ. Στην περίπτωση που ο πατέρας του δεν είχε κατά το χρόνο του θανάτου τις ιδιότητες που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο ε ή είναι άγνωστος ή από δεκαετίας είτε αγνοείται η τύχη του είτε έχει εγκαταλείψει το παιδί του και καμιά φροντίδα δεν παίρνει γι' αυτό, το παιδί δικαιούται σύνταξη αναπηρίας, αν τις ιδιότητες αυτές τις έχει ή τις είχε η μητέρα του, συντρέχουν δε και οι άλλες προϋποθέσεις που προβλέπονται κατά περίπτωση από το άρθρο αυτό.

Αν και οι δύο γονείς είναι άγνωστοι ή από δεκαετίας είτε αγνοείται η τύχη τους είτε έχουν εγκαταλείψει το παιδί τους

και καμιά φροντίδα δεν παίρνουν γι' αυτό, δικαιούται το παιδί σύνταξη αναπηρίας, αν τις ιδιότητες που αναφέρονται στα ανωτέρω εδάφια ε και στ τις έχει αυτός που φροντίζει και περιθάλπει το ανάπηρο παιδί, εφόσον βέβαια συντρέχουν και οι άλλες προϋποθέσεις που προβλέπονται κατά περίπτωση από το άρθρο αυτό.

Άρθρο 4.

Διαπίστωση αναπηρίας.

Η αρμοδιότητα για διαπίστωση της ανικανότητας για εργασία και των συνεπειών της ανικανότητας αυτής στην απασχόληση, των προσώπων που ζητούν σύνταξη αναπηρίας από τον ΟΓΑ, όπως και η διαπίστωση της απόλυτης αναπηρίας κατά τα άρθρα 1 παρ. 1γ περίπτωση ββ και 6 του Δ/τος αυτού, ανήκει αποκλειστικά στα όργανα που ορίζονται από τον «Κανονισμό» ο οποίος προβλέπεται από την παρ. 3 του άρθρου 12 του Ν. Δ/τος 4575/1966.

Οι τελικές αποφάσεις των Οργάνων αυτών πρέπει να δικαιολογούν ειδικά τόσο το συνολικό ποσοστό αναπηρίας που προέρχεται από πολλές παθήσεις, όσο και το μερικότερο ποσοστό, που αναλογεί σε καθεμιά από αυτές, αποτελούν δε πλήρη απόδειξη της, σύμφωνα με την έννοια του Νόμου, ανικανότητας για εργασία των προσώπων που ζητούν σύνταξη και γίνονται υποχρεωτικά δεκτές από τα όργανα τα αρμόδια για τη χορήγηση της σύνταξης.

Άρθρο 5.

Επανεξέταση συνταξιούχου αναπηρίας.

Ο Διοικητής του ΟΓΑ μπορεί, στις παρακάτω περιπτώσεις, να παραπέμπει κάθε συνταξιούχο αναπηρίας, στα αρμόδια κατά τον Κανονισμό Υγειονομικά Όργανα, για επανεξέταση, προκειμένου να κριθεί εάν υπάρχει ή όχι η κατά την έννοια του άρθρου 5 του Ν. 1287/1982 ανικανότητα για εργασία με σκοπό τη διακοπή ή τη συνέχιση της συνταξιοδότησης:

α. Μετά 10 χρόνια από τότε που άρχισε η συνταξιοδότηση.

β. Οποτεδήποτε, έστω και πριν την έναρξη καταβολής της σύνταξης σε νέο συνταξιούχο, εφόσον από νέα στοιχεία πιθανολογείται ότι δεν υπάρχει η ανικανότητα για εργασία που απαιτείται από το Νόμο για τη συνταξιοδότηση από τον ΟΓΑ.

Για τη συνέχιση της συνταξιοδότησης των προσώπων που επανεξετάζονται, σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια α και β, απαιτείται, μέχρι την επανεξέταση να μην έχουν ασκήσει επάγγελμα κατά την έννοια των διατάξεων του εδαφίου δ του άρθρου 1 υπό τους όρους της παραγρ. 2 του άρθρ. 1 και του εδαφίου γ του άρθρου 3 του παρόντος.

Άρθρο 6.

Ποσό σύνταξης αναπηρίας.

1. Το ποσό της σύνταξης αναπηρίας καθορίζεται ίσο με το ποσό της σύνταξης γήρατος που καταβάλλεται κατά τις διακρίσεις του άρθρου 5 του Ν. 4169/61 και των άρθρων 1, 2 και 3 του Ν. 1287/82, όπως κάθε φορά θα ισχύουν.

Αν ο έγγαμος συνταξιούχος έχει τέκνα ηλικίας κάτω των 18 ετών και ο άλλος σύζυγος δεν παίρνει σύνταξη από τον ΟΓΑ ή άλλο ασφαλιστικό φορέα, δικαιούται το ποσό της σύνταξης που ορίζεται από την παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν. 4169/61, όπως κάθε φορά ισχύει.

2. Το μηνιαίο ποσό της σύνταξης αναπηρίας προσαυξάνεται κατά ποσό ίσο προς το ανώτατο ποσό της σύνταξης γήρατος που καταβάλλεται κάθε φορά, εφόσον ο συνταξιούχος έχει ποσοστό αναπηρίας 100% διαρκώς και έφορου ζωής και ευρίσκεται σε κατάσταση που απαιτεί συνέχεια επίβλεψη, περιποίηση και συμπαράσταση άλλου προσώπου (απόλυτη αναπηρία).

3. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού ισχύουν και για τους ήδη συνταξιούχους του ΟΓΑ.

Άρθρο 7.

Έναρξη καταβολής της σύνταξης αναπηρίας.

1. Η καταβολή της σύνταξης αναπηρίας αρχίζει την πρώτη του μήνα εκείνου που ο ασφαλισμένος έγινε ανάπηρος, σύμφωνα με την απόφαση της Υγειονομικής Επιτροπής, εφόσον συντρέχουν και οι υπόλοιπες προϋποθέσεις.

Σε περίπτωση συμπλήρωσης των προϋποθέσεων μετά την αναπηρία, η καταβολή της σύνταξης αρχίζει από την πρώτη του επόμενου έτους, εκείνου της συμπλήρωσης των προϋποθέσεων. Πάντως δεν καταβάλλεται αναδρομικά σύνταξη πριν από το μήνα που υποβάλλεται αίτηση συνταξιοδότησης.

2. Για την έναρξη της καταβολής της προσαύξησης του ποσού της σύνταξης, κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 6 του παρόντος, εφαρμόζεται η διάταξη της παρ. 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8.

Διακοπή καταβολής της σύνταξης αναπηρίας.

1. Η καταβολή της σύνταξης αναπηρίας διακόπτεται:

α) Εάν και για όσο χρόνο ο συνταξιούχος παίρνει σύνταξη από Ασφαλιστικό Φορέα για οποιαδήποτε αιτία κατά την έννοια του εδαφίου δ της παραγρ. 1 του άρθρου 4 του Ν. 4169/1961, όπως αυτό ισχύει κάθε φορά καθώς και της παρ. 2 του άρθρου 6 του Ν. 1287/82.

β) Με τη λήξη του χρόνου της προσωρινής αναπηρίας του συνταξιούχου, εάν δεν προσέλθει για επανεξέταση από τα Υγειονομικά Όργανα, τα αρμόδια κατά τον Κανονισμό, για τη διαπίστωση της αναπηρίας, εφόσον λόγοι ανώτερης βίας δεν εμπόδισαν την προσέλευσή του.

γ) Με απόφαση του Οργάνου του αρμόδιου, κατά τον Κανονισμό για την έκδοση των αποφάσεων συνταξιοδότησης, εφόσον από έγγραφα στοιχεία φαίνεται ότι ο συνταξιούχος ασκεί συστηματικά βιοποριστικό επάγγελμα για το οποίο είναι ασφαλισμένος στο Δημόσιο ή σε άλλο φορέα Κοινωνικής ασφάλισης.

2. Η διακοπή της σύνταξης, κατά το εδάφιο α της προηγούμενης παραγράφου, αρχίζει από την πρώτη του μήνα του επόμενου εκείνου που άρχισε η συνταξιοδότηση από τον άλλο φορέα ασφάλισης και λήγει στο τέλος του μήνα που έπαψε να υπάρχει ο λόγος διακοπής.

3. Η σύνταξη που διακόπηκε σύμφωνα με τη διάταξη του εδαφ. β της παρ. 1 αυτού του άρθρου αρχίζει πάλι να καταβάλλεται από την πρώτη του μήνα που ο συνταξιούχος θα ζητήσει σε εύλογο χρόνο να επανεξεταστεί και εφόσον θα διαπιστωθεί από την επανεξέταση, ότι συντρέχουν οι απαραίτητες προϋποθέσεις.

Άρθρο 9.

Αναστολή καταβολής της σύνταξης αναπηρίας.

1. Η καταβολή της σύνταξης αναστέλλεται:

α) Εάν ο συνταξιούχος προσκληθεί, όπως ορίζεται από το σχετικό κανονισμό για επανεξέταση, σύμφωνα με το άρθρο 5 του παρόντος Δ/τος και δεν προσέρχεται ή προσέρχεται αλλά δεν εκτελεί τις εντολές και οδηγίες των αρμοδίων Υγειονομικών Οργάνων.

β) Εάν ο συνταξιούχος παραλείπει να δηλώσει, όπως ορίζεται από το σχετικό Κανονισμό, μεταβολή στην προσωπική ή οικογενειακή κατάστασή του που επηρεάζει το ποσό της σύνταξης, ή το δικαίωμα για συνταξιοδότηση.

γ) Εάν οι Υπηρεσίες του ΟΓΑ πληροφορηθούν ότι ο συνταξιούχος υπέβαλε αίτηση για συνταξιοδότηση από άλλο ασφαλιστικό Φορέα.

2. Ο τρόπος και ο χρόνος αναστολής της καταβολής της σύνταξης, κατά το άρθρο τούτο, καθορίζεται από το σχετικό Κανονισμό.

Άρθρο 10.

Παράταση και μετατροπή της προσωρινής σύνταξης αναπηρίας.

1. Η συνταξιοδότηση για προσωρινή αναπηρία, παρατείνεται για όσο χρόνο καθοριστεί, με απόφαση των αρμοδίων Υγειονομικών Οργάνων ότι εξακολουθεί να υπάρχει η ανικανότητα για εργασία που απαιτείται από το Νόμο.

2. Η σύνταξη για προσωρινή αναπηρία μετατρέπεται σε εφόρου ζωής:

α) Εάν με απόφαση των αρμοδίων Υγειονομικών Οργάνων, διαπιστωθεί ότι ο συνταξιούχος είναι ανίκανος για εργασία, κατά την έννοια του Νόμου, διαρκώς και εφόρου ζωής.

β) Εάν η προσωρινή αναπηρία λήγει μέσα στο έτος που ο συνταξιούχος συμπληρώνει τα 65 χρόνια της ηλικίας του ή και μετά το έτος αυτό.

γ) Εάν η προσωρινή αναπηρία λήγει μέσα στο έτος που ο συνταξιούχος συμπληρώνει τα 60 χρόνια της ηλικίας του, ή και μετά το έτος αυτό εφόσον έχει συνταξιοδοτηθεί για 15 χρόνια συνέχεια.

'Αρθρο 11.

Λήξη του δικαιώματος συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας.

Το δικαίωμα για σύνταξη αναπηρίας λήγει:

α) Στο τέλος του μήνα που πέθανε ο συνταξιούχος.

β) Στο τέλος του μήνα, που ο προσωρινά ανάπηρος συνταξιούχος έπαψε να έχει το συντάξιμο ποσοστό ανικανότητας για εργασία που προβλέπεται από το Νόμο.

γ) Για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 του παρόντος Π. Δ/τος στο τέλος του μήνα που εκδίδεται η απόφαση της οριστικής διακοπής της σύνταξης, εκτός εάν έχει γίνει αναστολή της καταβολής της σύνταξης σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 9 του παρόντος, οπότε το δικαίωμα λήγει από το μήνα που έχει γίνει η αναστολή.

Η απόφαση για οριστική διακοπή της συνταξιοδότησης εκδίδεται από τα 'Οργανα που είναι αρμόδια, σύμφωνα με τον «Κανονισμό» για την έκδοση απόφασης απονομής σύνταξης.

'Αρθρο 12.

Εκπροσώπηση ανίκανων.

1. Για την εκπροσώπηση των ανίκανων λόγω πνευματικής νόσου ή σωματικής αναπηρίας να ασκήσουν το συνταξιοδοτικό δικαίωμα (να υποβάλουν δηλαδή αίτηση συνταξιοδοτήσεως), εφόσον δεν υπάρχει επίτροπος, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 20 του Κανονισμού «περί χορηγήσεως Συντάξεων υπό του ΟΓΑ», όπως κάθε φορά ισχύει, για την εκπροσώπηση δε των ανωτέρω προσώπων για την είσπραξη της σύνταξης, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 32 του Ν. 1140/81.

2. Για συντάξεις που καταβάλλονται σε πρόσωπα που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, πριν να νομιμοποιηθεί άλλος εκπρόσωπος έναντι του ΟΓΑ καμιά ευθύνη δεν έχει ο Οργανισμός και οι δικαιούχοι μπορούν να στραφούν κατά του προσώπου που έλαβε τις συντάξεις.

'Αρθρο 13.

Για τη χορήγηση σύνταξης γήρατος σε χήρα συνταξιούχου ΟΓΑ λόγω αναπηρίας, έχει εφαρμογή η παράγραφος 2 του άρθρου 6 του Ν. 4169/1961, όπως ισχύει κάθε φορά.

'Αρθρο 14.

Απόδειξη ηλικίας.

Η ηλικία αυτών που ζητούν σύνταξη αναπηρίας και των μελών της οικογενείας τους αποδεικνύεται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. 4169/1961, όπως ισχύει κάθε φορά.

'Αρθρο 15.

Γενικές διατάξεις.

1. 'Οπου από τις διατάξεις του παρόντος Δ/τος, ως προϋπόθεση αναγνώρισης δικαιώματος συνταξιοδότησης, απαιτείται χρόνος απασχόλησης ή διαμονής σε ορισμένη περιοχή, δικαιολογημένες διακοπές της απασχόλησης για λόγους ασθενείας — που βεβαιώνονται με έγγραφα στοιχεία ή με κρίση των Υγειονομικών Οργάνων — ή για άλλο λόγο ανώτερης βίας, οι οποίες δεν έχουν το χαρακτήρα εγκατάλειψης του επαγγέλματος ή του τόπου άσκησής του, όπως επίσης προσωρινές και για τους ίδιους λόγους απομακρύνσεις από τον τόπο της διαμονής, δεν λαμβάνονται υπόψη σε βάρος του προσώπου που ζητάει σύνταξη αναπηρίας.

2. Ο χρόνος συνταξιοδότησης για αναπηρία υπολογίζεται ως χρόνος ασφάλισης για την πλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων απονομής σύνταξης γήρατος.

'Αρθρο 16.

Αιτήσεις για σύνταξη αναπηρίας που υποβλήθηκαν πριν να ισχύσει το παρόν Διάταγμα, κρίνονται σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις.

'Αρθρο 17.

Η ισχύς του παρόντος Διατάγματος αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα της δημοσίευσής του στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, από την ημερομηνία δε αυτή καταργείται κάθε διάταξη της νομοθεσίας του Ο.Γ.Α. που είναι αντίθετη με τις διατάξεις του Διατάγματος αυτού, ή που ρύθμιζε θέματα κατά τρόπο διαφορετικό (άρθρο 5 παρ. 3 του Νόμου 1287/82).

Στον Υπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του Διατάγματος αυτού.

Αθήνα, 8 Ιουνίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΒΑΚΗΣ

---

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 228

Αύξηση του ανώτατου ορίου του παρεχομένου από το Ταμείο Προνοίας Προσωπικού Ο.Σ.Ε. εφάπαξ βοηθήματος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

'Εχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις του άρθρου 45 του Ν. 1140/81 (ΦΕΚ 68/20.3.81 τ. Α').

2. Την 9/1980 απόφαση του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου (ΦΕΚ 1/30.1.81 τ. ΑΕΔ).

3. Τις διατάξεις των άρθρων 17 παρ. 2 εδαφ. β' περιπτ. αα' και 113 παρ. 2 εδάφ. α' του 544/77 Π. Δ/τος (ΦΕΚ 178/77 τ. Α'), όπως τροποποιήθηκαν από το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν. 728/77 (ΦΕΚ 316/77 τ. Α').

4. Τη 1564/82 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Κοινων. Ασφαλίσεων με τον τίτλο «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στην Υφυπουργό Κοινων. Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 833/1982 τ. Β').

5. Τη γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου Προνοίας Προσωπικού Ο.Σ.Ε., που διατυπώθηκε κατά τη 2045/22.3.84 συνεδρίαση αυτού.

6. Τη γνωμοδότηση του Συμβουλίου Κοινων. Ασφαλείας, που λήφθηκε κατά τη 2/9.5.1984 συνεδρίασή του της ΚΓ' περιόδου.

7. Την 309/84 γνωμοδότηση του Σ.τ.Ε., μετά από πρόταση της Υφυπουργού Κοινων. Ασφαλίσεων, αποφασίζουμε:

'Αρθρο 1.

Το ανώτατο όριο του καταβαλλόμενου εφάπαξ βοηθήματος από το Ταμείο Προνοίας Προσωπικού Ο.Σ.Ε. δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσό του ενός εκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων δραχμών (1.200.000).

'Αρθρο 2.

Η ισχύς του Δ/τος αυτού αρχίζει έξι (6) μήνες πριν από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Στην Υφυπουργό Κοινωνικών Ασφαλίσεων, αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος Π. Διατάγματος.

Αθήνα, 8 Ιουνίου 1984

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Η ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ (ΡΟΥΛΑ) ΚΑΚΛΑΜΑΝΑΚΗ - ΡΗΓΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ